

वरीयान्, पुं, विष्कम्भादिसप्तविंशतिवर्गान्तर्गता-
ष्टादशयोगः । तत्र जातफलम् ।

“धाता दयालुः सुतरां सुवैद्यः
सत्कर्मकर्ता मधुरस्वभावः ।
नरो वलीयान् धनवान् जनाग्रो
योगो वरीयान् यदि जन्मकाले ॥”

इति कोष्ठीप्रदीपः ॥

(पुलहस्य पुत्रः । इति भागवते ॥ १८ । १ । ३४॥)

वरीवर्हः, पुं, वलीवर्हः । इत्यमरटीकायां रमा-
नाथः ॥

वरीयुः, पुं, कामः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वरुटः, पुं, स्त्रीजातिविशेषः । यथा,—

“पुलिन्दा नाहला निह्याः श्वरा वरुटा भटाः ।
माला भिलाः किरावाश्च सर्वेऽपि स्त्री-
जातयः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

वरुङ्गः, पुं, अन्धजजातिविशेषः । यथा,—

“रजकश्चर्मकारश्च नटो वरुङ्ग एव च ।
केवर्त्तमेदभिज्ञाश्च सप्तेति चान्यजाः स्मृताः ॥”
एषां स्त्रीगमनादौ दोषो यथा,—

“एतेवान्ध स्त्रियो गत्वा भुक्ता च प्रतियुज्य च ।
पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात् साध्यन्तु गच्छति ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वचूडतयमवचनम् ॥

अस्योत्पत्तिर्यथा,—

“केवर्त्तस्य च कन्यायां श्रौष्टिकादेव सौचिकः ।
सौचिकात् श्रौष्टिकाज्जातो नटो वरुङ्ग
एव च ॥”

इति पराशरपद्धतिः ॥

वरुणः, पुं, (वृणोति सर्वं त्रियते अन्यैरिति वा ।

वृ + “लृट्कारिभ्य उनन् ।” उणा० ३ । ५३ ।

इति उनन् ।) देवताविशेषः । स च कश्यप-
पुत्र्य अदितिनाम्नि पत्नी जातः । तस्य चर्षण्यां

पत्नीं शृगुवास्त्रीकी पुत्री जातौ । इति

श्रीभागवतमतम् ॥ स च जलाधिपतिः पश्चिम-
दिक्पालश्च । तत्पुण्यायः । प्रचेताः २ पाशी ३

यादसांपतिः ४ अप्यतिः ५ । इत्यमरः ॥ यादः-
पतिः ६ अपांपतिः ७ । इति तट्टीकायां

भरतः ॥ ६. लुकः ८ मेघनादः ९ जलेश्वरः १०-

परञ्जयः ११ देवदेवः १२ जीवनावासः १३

नन्दपालः १४ । इति शब्दरत्नावली ॥ वारि-
जोमः १५ ऊरुली १६ रामः १७ सुखाशः १८ ।

इति जटाधरः ॥ * जलाशयोत्तमगादौ अस्य

पूजाविधिर्यथा । हयश्रीवत्पञ्चरात्रे ।

“अथ वायामतः जुष्यात् कृत्स्नरादिनिर्मि-

तम् ।

हिभुजं हंसपृष्ठं दक्षिणीनाभयप्रहम् ॥

वामेन नागपाशान् धारयन्तं सुभोगिनम् ।

सलिलं वाममाभोगं कारयेद्यादसांपतिम् ॥

वामे तु कारयेद्वरुणं दक्षिणीं पुष्करं शुभम् ।

नागेनैदीभिर्यादोभिः सनुजैः परिवारितम् ॥

ह्रस्वेवं वरुणं देवं प्रतिष्ठाविधिनाचयेत् ॥”

पुष्करं तत्पुत्रम् । ततो ध्यानम् ।

“प्रसन्नवदनं सौम्यं हिमकुण्डलसन्निभम् ।

सर्वाभरणसंयुक्तं सर्वलक्षणलक्षितम् ॥

किरणैः शीतलैः सौम्यैः प्रीणयन्तमवस्थितम् ।

लावण्यान्तधाराभिर्नूपयन्तमिव प्रजाः ॥

राजहंससमाकुटं पाशव्यकरं शुभम् ।

पुष्करादीर्गणैः सर्वैः समन्तात् परिवारितम् ॥

गौर्या कान्त्या चाहुगतं नदीभिः परिवारितम् ।

नागैर्यादोगैर्युक्तं ब्रह्माण्डमिव चापरम् ॥

हृदिसंहारकर्तारं नारायणमिवापरम् ॥”

इति ध्यात्वा पूजयेत् । वरुणमन्त्रोद्धारस्तु तत्रैव ।

“अष्टाविंशान्तबीजेन चतुर्दशखरेण च ।

अर्हन्द्विन्दुयुक्तेन प्रणवोद्दीपितेन च ॥”

तेन ॐ वाँ इति मन्त्रः ।

“प्रतिमायां स्थितिं दत्त्वा प्रणवेन निबोधयेत् ।

पूजयेद्भक्त्युप्यादौः सान्निध्यं पाशसुद्रया ॥”

स्थितिं प्रतिष्ठाम् । निबोधयेत् अन्तर्गताकुट-

सुष्टिभ्यां निबोधसुद्रां दर्शयेत् । नमस्कारमन्त्रस्तु

“वरुणो धवलो जिष्णुः पुरुषो निम्नगाधिपः ।

पाशहस्तो महाबाहुस्तस्मै नित्यं नमो नमः ॥”

इति जलाशयोत्तमगतत्त्वम् ॥ * ॥

वृष्टार्थं अस्य जपनीयमन्त्रा यथा,—

“पुष्करावर्त्तकेर्मेघैः द्वावयन्तं वसुधराम् ।

विद्युज्ज्वलितसमृद्धं तोयात्मनं नमान्यहम् ॥

यस्य केशेषु जीमूतो नटः सर्वाङ्गसन्निधुः ।

जुष्यौ ससुद्राश्चत्वारस्तस्मै तोयात्मने नमः ॥”

इति ध्यात्वा मानसैरुपचारैर्वरुणं आराध्य

शूलमन्त्रं जपेत् । प्रजापतिर्हविस्तृष्टुम् कृन्दो

वरुणो देवता एतावद्वाङ्मभिषाप्य सुवृष्टार्थं

जपे विनियोगः । मन्त्रस्तु गुरुसुखात् क्रियः ।

स यथा । ॐ वृष्टिरिहानाथान्तरयो मरुता-

स्तुश्रुतीं गच्छ वशापभिर्देवा दिवं गच्छत तेनो

वृष्टिमावह । इति मन्त्रस्य सहस्रजपानन्तरं

सुवृष्टिमती वसुमती भवति । अत्र सन्देहो न

कार्यः ॥ * ॥ मन्त्रान्तरम् । ऊर्ध्वं लघ्वीं तथा

मायां तेन हुँ श्रीं ह्रीं इति त्र्यक्षरमन्त्रं नाभि-

मात्रजलमध्ये प्रविश्य यदि जपति तदा अना-

वृष्टिं हरति महावृष्टिर्भवति । अष्टसहस्रजपः

संख्या चतुर्गुणा तेन द्वाविंशत्सहस्रजपः ।

दिनचयानन्तरं चतुर्थदिने जपसमाप्तिः ।

“नाभिमात्रजले स्थित्वा जपेन्नक्तं प्रथमधीः ।

वसुसहस्रं जपेन्नक्तं त्रिदिनं याप्य यत्नतः ॥”

अथवा ।

“वट्सहस्रं जपेन्नित्यं तदा वृष्टिर्भवेत् भुवम् ॥”

इति वटकर्मदीपिका ॥ * ॥

पुस्तकान्तरे वं इति एकाक्षरमन्त्रोऽपि जप्य-

त्वेन लिखितः ॥ * ॥ महापातकिनो दण्डघनं

शङ्खीला राजा वरुणाय प्रतिपादयेत् । यथा,—

“नादहीत वृषः साधुर्महापातकिनो धनम् ।

आददानस्तु तस्मैभातेन दोषेण लिप्यते ॥

अपसु प्रवेश्य तं दण्डं वरुणायोपपादयेत् ।

श्रुतवृत्तोपपन्ने वा ब्राह्मणे प्रतिपादयेत् ॥

इष्टो दण्डस्य वरुणो राज्ञा दण्डधरो हि सः ।

ईशः सर्वस्य जगतो ब्राह्मणो वेदपारगः ॥”

इति मानवे ६ अध्यायः ॥ * ॥

खनामखातवृक्षः । तत्पुण्यायः । वरुणः २

सेतुः ३ तित्तशाकः ४ कुमारकः ५ । इत्यमरः ।

२।४।२५ ॥ शरीरश्चक्रः ६ सेतुकः ७ वराणः ८

शिशिमखनः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥ श्वेत-

वृक्षः १० श्वेतदुमः ११ साधुवृक्षः १२ तमालः

१३ मारुतापहः १४ । अस्य गुणाः । कटु-

त्वम् । उष्णत्वम् । रक्तदोषशैतवातहरत्वम् ।

स्निग्धत्वम् । दीपनत्वम् । विद्रधिरोगनिवृत्तञ्च ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“वरुणः पितृलो भेदी श्रेष्ठलक्ष्माश्चमारुतान् ।

निहन्ति शुक्लवातासक्तिर्मौषोष्णोऽभिदीपनः ।

कषायो मधुरस्तिक्तः कटुको रूचको लघुः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

अन्यच्च ।

“वरुणोऽनिलशूलो भेदी चोष्णोऽशरीरहरः ।

पुष्पं वरुणं ग्राहि पितृं ज्ञानमावातजित् ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

जलम् । इति मेदिनी । ये, ६५ ॥ कृष्यः । इति

विश्वः ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६५ । १५ ।

“धाता मित्रोऽर्थमा शक्रो वरुणस्त्वंश एव च ।

भगो विषखान् पूषा च सविता दृशमस्तथा ॥”

सुनिगर्भजातकश्यपपुत्रविशेषः । इति महाभार-

तम् । १ । ६५ । ४२ ॥)

वरुणात्मजा, स्त्री, (वरुणस्य जलस्य आत्मजा

तदुद्भवत्वात् ।) मयम् । इत्यमरः । २।२०।३६ ॥

(विवरणमस्या मयशब्दे ज्ञेया ।)

वरुणानी, स्त्री, (वरुणस्य पत्नी । वरुण + “इन्द्र-

वरुणभवेति ।” ४ । १ । ४६ । इति डीव्यं आहु-

गागमश्च ।) वरुणपत्नी । इति जटाधरः ॥

(यथा, ऋग्वेदे । १ । २२ । १२ ।

“इहेन्द्राणीसुपहूये वरुणाणीं सक्तये ।

अयार्थी सोमपीतये ॥”)

वरुणं, कौ, (वृणोति आरुणोऽननेनेति । वृ +

“आश्रिञादिभ्य इञोच् ।” उणा० ४ । १७२ ।

इति उञ् ।) उत्तरीयवस्त्रम् । वृष्टातो रुच-

प्रत्ययेन नियन्त्रम् । इति सिद्धान्तकौमुद्या-

सुणादित्तिः ॥

वरुणः, पुं, (वृ + उञ् ।) संभक्तः । इति संक्षिप्त-

साराण्यादित्तिः ॥

वरुणं, कौ, (त्रियते शरीरमनेनेति । वृ परणे +

“जृष्टन्भ्यान्धयन् ।” उणा० २ । ६ । इति

ऊधन् ।) तनुचायम् । इति हेमचन्द्रः ॥ चर्म ।

इति मेदिनी । ये, २१ ॥ तत्र पवर्गोऽयकारादौ

गणितोऽर्थं शब्दः ॥ (यद्वम् । इति निघण्टुः ।

३ । ४ ॥ यथा, ऋग्वेदे । १ । ५८ । ६ ।

“भवा वरुणं शन्यते विभावो

भवा मघवन् मघवज्जः शुभम् ॥”

सेनम् । यथा, भागवते । ६ । १० । २० ।

“तेऽनीकपा रघुपतेरभिपत्य सर्व-

इन्द्रं वरुणमभिपत्तिरथाश्वयोधेः ।